Podpisnik: Nadja Marolt
Izdajatelj: SIGOV-CA
Serijska št.: 1235639314046
Podpisano: 22 6 2026 10 17

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNO SODIŠČE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA
22. 6. 2026
Podpis pristojne sodne osebe:

I U 783/2023

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici mag. Nadji Marolt,

v upravnem sporu tožeče stranke: **BOLNIŠNICA ZA GINEKOLOGIJO IN PORODNIŠTVO KRANJ,** Kidričeva cesta 38A, Kranj, ki jo zastopata

toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete osebe s položajem stranke:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-93/2023/6 z dne 14. 4. 2023,

22. junija 2026

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Tožeča stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Odločba tožnice št. 045-1/2023/1 s 13. 2. 2023 pred izdajo izpodbijane odločbe

1. Tožnica je s to odločbo delno ugodila zahtevi prosilca ((v nadaljevanju prosilec), za dostop do zahtevanih informacij javnega značaja in odločila, da se mu posredujejo vse priloge k računom, ki jih je tožnici v letih 2019, 2020, 2021 in 2022 izdala odvetnica „in sicer v delu, v katerem to ne predstavlja izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ". Zavrnila je prosilčevo zahtevo v delu, ki se nanaša na razkritje imen oseb in na podatke, na osnovi katerih bi bilo mogoče razbrati oziroma odkriti imena oseb, ki jih je odvetnica navedla v zahtevanih dokumentih, „kar predstavlja izjemo po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ". (v nadaljevanju odločba tožnice)

2. V obrazložitvi se je tožnica sklicevala na to, da zahtevani dokumenti vsebujejo tudi podatke, ki predstavljajo izjemo po 3. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), katerih razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov oziroma Splošno uredbo o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju GDPR). Na podlagi 7. člena ZDIJZ je zato iz dokumentov izločila osebne podatke posameznikov in podatke, iz katerih bi se lahko razbralo osebne podatke posameznikov, ter prosilcu zagotovila t.i. delni dostop.

3. Zoper zavrnilni del odločbe tožnice se je prosilec pritožil, toženec je njegovi pritožbi delno ugodil in izdal izpodbijano odločbo.

Izpodbijana odločba

4. Z izpodbijano odločbo je toženec v 1. točki delno ugodil pritožbi prosilca s 14. 3. 2023 zoper odločbo tožnice. Slednji je naložil, da mora v roku 31 dni od vročitve te odločbe prosilcu v elektronski obliki posredovati specifikacije opravljenih odvetniških storitev za posamezna obdobja v letih 2019, 2020, 2021 in 2022,

naštetih v alinejah 1. 1. do 1. 35., brez imen in priimkov strank, pacientov, predstavnikov zavarovalnice in oseb, ki jih zastopajo. V 2. točki izpodbijane odločbe je v preostalem delu pritožbo prosilca zavrnil, v 3. točki pa ugotovil, da v pritožbenem postopku niso nastali posebni stroški.

5. V obrazložitvi izpodbijane odločbe je toženec obravnaval vprašanje, ali so zahtevani podatki izvzeti iz prostega dostopa zaradi izjeme varstva osebnih podatkov. Ugotovil je, da se zahtevane specifikacije računov nanašajo na opravila odvetnice, ki jih je ta opravila za tožnico. V zahtevanih specifikacijah je odvetnica opisala pravna dejanja, ki jih je zaračunavala, navedla oškodovance oziroma paciente, ki so s tožnico v spornem razmerju, pravne storitve, opravilne številke zadev in vrednost spora ter ime sodišča, pred katerim poteka spor. Poleg teh podatkov je tožnica v zahtevanih dokumentih prekrila tudi navedbe pravnih oseb in njihovih zakonitih zastopnikov, s katerimi je v pred/pogodbenem odnosu ali sporu, zdravnike, ki so pri pravnih dejanjih sodelovali v zvezi s spornimi razmerji, vse svoje javne uslužbence in funkcionarje.

6. Toženec je izpostavil, da je tožnica organizirana kot javni zavod, njeni zaposleni pa so javni uslužbenci. Zakon o sistemu plač v javnem sektorju v 38. členu izrecno določa, kateri podatki so javni, med drugim določa kot javne tudi podatke o delovnem mestu, nazivu ali funkciji zaposlenih. ZDIJZ kot specialni predpis v tretjem odstavku 6. člena posega tudi na področje osebnih podatkov in izrecno določa, da izjema varstva osebnih podatkov (in tudi druge izjeme) ni podana, če gre za podatke o porabi javnih sredstev, podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Javni uslužbenci oziroma javni funkcionarji niso upravičeni pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja in delovnega mesta. Toženec je menil, da je navedba javnih uslužbencev tožnice v zvezi z delovnim razmerjem oziroma opravljanjem javne funkcije, saj je iz zahtevanih dokumentov razvidno, da so ti sodelovali in pomagali pripraviti stališča za tožnico glede spornih razmerij s pacienti. Vodstveni kader in zakoniti zastopniki tožnice so pri dejanjih z odvetnico sodelovali v okviru izvajanja delovnega razmerja oziroma funkcije, ostali javni uslužbenci tožnice pa so bili na dokumentih navedeni v zvezi s sklepanjem oziroma prenehanjem njihovega delovnega razmerja ali pa na dokumentih, ki so s tem povezani. Dostop do teh podatkov je, upoštevaje razloge, navedene zgoraj, javen. Iz enakega razloga je toženec omogočil tudi razkritje podatkov tistih javnih uslužbencev, ki jim je bila podana odpoved pogodbe o zaposlitvi z zakonskim razlogom. Podatki o direktorju organa, zakonitih zastopnikih in odvetniških družbah so razvidni iz javno objavljenega Poslovnega registra in imenika odvetnikov, objavljenega na spletu, zato pri navedbi pravnih oseb ne gre za varovane osebne podatke, kot zmotno trdi tožnica. Enako je toženec ugotovil tudi glede prekritja opravilne številke zadeve, vrednosti spora in navedbe, glede katere zadeve teče spor in opisom dejanja, ki ga je opravila odvetnica. S sklicevanjem na sodno prakso je pojasnil, da to niso varovani osebni

podatki, saj opravilne številke zadev ne razkrivajo ničesar o določeni osebi. Predmet postopka dostopa do informacij javnega značaja ni namenjen temu, da organ ugotavlja, kateri podatki so znani prosilcu.

7. V zvezi z razkritjem imen in priimkov pacientov, oškodovancev ter predstavnikov zavarovalnice toženec ni našel pravne podlage za javno razkritje podatkov, zato je pritožbo v tem delu zavrnil. Zaključil je z ugotovitvijo, da sta v skladu s sodno prakso ter prakso Informacijskega pooblaščenca, račun in priložena specifikacija o pravnih storitvah, prosto dostopni informaciji javnega značaja.

Tožba

8. Tožnica zoper 1. točko izreka izpodbijano odločbo vlaga tožbo in sodišču predlaga, da jo v tem delu odpravi in vrne zadevo tožencu v ponovno odločanje. Uvodoma navaja, da ima prosilec v sporu zoper tožnico, ki se vodi pred Okrožnim sodiščem v Kranju pod opr. št. I P 165/2016 položaj pooblaščenca. Toženec je njegovi pritožbi ugodil tako tako, da je pri specifikacijah opravljenih odvetniških storitev omogočil razkritje opravilnih številk sodnih postopkov ter nasprotnih strank, ki niso fizične osebe. V zvezi z izjemo od dostopa do informacij javnega značaja po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ tožnica navaja, da sta podatek o opravilni številki zadeve in strankah postopka ter podatek o datumu in višini izvedenega plačila za odvetniške storitve sicer vsak zase javna podatka. Skupen podatek o višini plačila za posamezne odvetniške storitve v točno določenem sodnem postopku pa predstavlja izjemo od dostopa do informacij javnega značaja. Vsi odvetniki namreč ne obračunavajo odvetniških storitev skladno z Odvetniško tarifo, temveč s strankami sklepajo različne dogovore glede plačila. Tožnica meni, da je podatek o vrednosti opravljenih odvetniških storitev v posameznem postopku nedvomno nastal zaradi teka sodnega postopka. Seznanjenost le ene stranke postopka s takšnim podatkom bi lahko nasprotno stranko postavila v neenak položaj ob sklenitvi morebitne poravnave, to bi lahko škodilo izvedbi sodnega postopka. Tožnica zatrjuje, da je namen prosilca, ki zastopa nasprotno stranko, pridobitev močnejšega položaja v zgoraj navedenem sodnem postopku. Iz že posredovanih specifikacij odvetniških storitev, ki jih je izdala odvetnica jasno izhaja, za katere storitve in v kakšni vrednosti jih je tožnica plačala, kar je nedvomno zadostilo javnosti podatkov glede porabe javnih sredstev.

9. Ni pravilno stališče toženca, da je treba v specifikacijah računov razkriti opravilne številke v zvezi s posameznimi odvetniškimi storitvami, hkrati pa da ni pravne podlage za razkritje imen in priimkov pacientov, oškodovancev oziroma nasprotnih strank v sodnih postopkih. Z uporabo opravilne številke je mogoče na strani Vrhovnega sodišča Republike Slovenije priti tudi do podatka o strankah posameznega postopka, ne glede na to ali so fizične ali pravne osebe. Če ni pravne podlage za razkritje imen in priimkov pacientov oziroma oškodovancev, tudi ni pravne podlage za razkritje opravilnih številk posameznih postopkov.

Zato je napačna ugotovitev toženca, da opravilne številke ne razkrivajo ničesar o določeni osebi.

Odgovor na tožbo

10. Toženec meni, da je tožbeni zahtevek, ki se glasi na odpravo celotne 1. točke izreka izpodbijane odločbe nesklepčen. Iz vsebine tožbenih navedb namreč izhaja, da tožnica izpodbija njegovo odločitev le v delu, ki se nanaša na razkritje opravilnih številk sodnih zadev in nazive pravnih oseb. Sodišče tudi poziva naj preveri pravilnost pooblastila za zastopanje tožnice, saj sam tega ni mogel preveriti.

11. Navaja, da predstavljajo tožbene navedbe o tem, da bi razkritje podatkov o opravilnih številkah zadev in nazivih pravnih oseb v specifikaciji odvetniških storitev, škodovalo izvedbi sodnega postopka, tožbene novote. Tožnica se je v odločbi in pritožbenem postopku sklicevala le na izjemo varstva osebnih podatkov, ne pa tudi na izjemo varstva sodnega postopka. Tožbenih navedb v zvezi s to izjemo zato ni mogoče vsebinsko presojati.

12. Tudi sicer pa toženec meni, da razkritje opravilne številke in pravne osebe kot nasprotne stranke v sodnem postopku, poleg navedbe storitve in višine plačila odvetnice, niti teoretično ne more škodovati sodnemu postopku. Tožnica ni z ničemer izkazala, da se informacije, ki so bile v zahtevanih dokumentih naložene za razkritje, nanašajo na postopke, ki so še v teku, to pa je pogoj za obstoj izjeme varstva sodnega postopka. Navedla je le, da bi bila zaradi razkritja teh podatkov postavljena v slabši pogajalski položaj pri morebitni sklenitvi sodne poravnave, čemur pa izjema iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni namenjena. Po mnenju toženca se ta izjema ne nanaša na informacije v specifikaciji odvetniških stroškov o opravilni številki sodne zadeve in pravni osebi kot nasprotni stranki v sodnem postopku.

13. Toženec se ne strinja s tožbenimi navedbami, da bi z razkritjem opravilne številke v specifikaciji odvetniških storitev v povezavi z javno objavljenimi podatki o glavnih obravnavah prišlo do razkritja osebnih podatkov. Tožnica ni dolžna razkriti imen in priimkov oškodovancev in pacientov, temveč le imena in priimke javnih uslužbencev in javnih funkcionarjev, pooblaščencev pravnih oseb in odvetnikov. Opravilnih številk sporov ni mogoče šteti za osebne podatke posameznika, saj mora biti posameznik ob tem določen oziroma vsaj določljiv. Osebni podatek ne more biti varovan sam po sebi, temveč zato, ker je iz njega mogoče razbrati identiteto posameznika ali posameznikovo lastnost, zaradi katere je določljiv. Opravilna številka je identifikator objekta (zadeve) in v prvi vrsti razkriva, za katere vrste sodnih postopek gre, letnico prvega dejanja v postopku, zaporedno številko zadeve po prispetju na sodišče in številko posameznega vpisnika, ne pa subjekta. Podatki o posameznih opravilnih številkah torej sami po sebi ne posegajo v informacijsko zasebnost posameznika.

Glede na to, da Vrhovno sodišče Republike Slovenije na svoji spletni strani objavlja podatke o glavnih obravnavah skupaj z aktualnimi opravilnimi številkami zadeve in osebnim priimkom stranke, ima za takšno ravnanje pravno podlago v 17. a členu Zakona o sodiščih in v 18. členu Sodnega reda. Podatki o naroku glavne obravnave so javno objavljeni na fizični oglasni deski pristojnega sodišča in na spletni strani Vrhovnega sodišča Republike Slovenije omejen čas pred datumom njenega oklica. Tudi naslovno sodišče je v sodbi I U 1719/2012-14 z dne 19. 6. 2013 sprejelo stališče, da ne gre za nezakonito obdelavo in razkritje osebnih podatkov, pridobljenih na podlagi dostopa do informacij javnega značaja, ki so objavljeni v javnih knjigah, čeprav je mogoče na podlagi teh podatkov identificirati lastnika posamezne nepremičnine. To pomeni, da ne gre za kršitev varstva osebnih podatkov v smislu izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, če lahko oseba z zakonito pridobljenimi podatki, ki niso osebni podatki, na zakonit način pride do osebnih podatkov. Toženec sklepno meni, da je tožba v celoti neutemeljena, zato sodišču predlaga, da jo zavrne.

Pripravljalna vloga tožnice

14. Tožnica trdi, da se je v svoji odločbi sklicevala na varstvo osebnih podatkov, pri čemer gre za uporabo materialnega prava, ki ga sodišče pozna po uradni dolžnost, zato uveljavljanje morebitne dodatne izjeme glede opravilnih številk ni prepozno. Izjema varstva sodnega postopka se nanaša na varstvo interesov obeh strank sodnega postopka in nudi varstvo pred postavljanjem strank v neenak položaj. Sodni postopek pred Okrožnim sodiščem v Kranju z opr. št. I P 165/2016 je še vedno v teku. Tožnica izpodbija celotno 1. točko izreka izpodbijane odločbe in ne le del odločitve o razkritju opravilnih številk sodnih zadev.

15. Prosilec kot prizadeta stranka s položajem stranke na tožbo in ostale vloge ni odgovoril.

O pooblastilu za zastopanje tožnice v tem upravnem sporu

16. Sodišče ugotavlja, da je tožnica hkrati s tožbo predložila popolno pooblastilo za zastopanje odvetnicama
i (priloga A1 sodnega spisa).

O sojenju brez glavne obravnave

17. Relevantno dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijani upravni akt, ni sporno. Tožnica ne prereka, da je zavezanka za dostop do informacij javnega značaja, da se zahtevane informacije nanašajo na specifikacijo odvetniških storitev, opravljenih zanjo, in da z njimi razpolaga v materializirani obliki. Zato je sodišče v skladu s prvim odstavkom 59. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) odločilo brez glavne obravnave. Sporna je le pravna presoja, ali zahtevani podatki predstavljajo prosto dostopne informacije ali pa so izvzeti od

prostega dostopa zaradi izjeme varstva osebnih podatkov in izjeme varstva sodnega postopka. Svoje pravno stališče sta imeli tako obe stranki kot tudi prizadeta stranka možnost podati v vlogah ter se tudi odzvati na drugačna pravna in dejanska stališča. Glede na navedeno je sodišče odločilo, da izvedba glavne obravnave ni potrebna. Toženec se je v odgovoru na tožbo glavni obravnavi izrecno odpovedal.

Odločitev sodišča

18. Tožba ni utemeljena.

19. Po presoji sodišča je odločba toženca pravilna in zakonita. Pravilni in skladni z zakonom so tudi njeni razlogi, zato se sodišče po pooblastilu iz 71. člena ZUS-1 nanje v celoti sklicuje. V zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja naslednje.

20. Informacija javnega značaja je pravni pojem, ki ga ureja ZDIJZ, in ne dejanski, zato je šele ob pravilni uporabi tega zakona mogoče ugotoviti, ali gre za tako informacijo. V skladu s prvim odstavkom 4. člena ZDIJZ je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb.

21. Po načelu prostega dostopa so informacije javnega značaja prosilcem prosto dostopne (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ). Izjeme prostega dostopa taksativno določa 6. člen ZDIJZ, med njimi sta tudi izjemi iz 3. in 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

22. Tožnica se neutemeljeno sklicuje na neupravičen namen prosilca za pridobitev zahtevanih informacij javnega značaja. Do teh je namreč upravičen vsakdo, brez da bi bil dolžan izkazovati interes ali uveljavljati razloge, zakaj bi potreboval dostop do neke informacije. Ustava Republike Slovenije v drugem odstavku 39. člena vsakomur daje pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Pravica dostopa do informacije javnega značaja je človekova pravica, človekove pravice in temeljne svoboščine pa se uresničujejo neposredno na podlagi ustave. Z zakonom je mogoče predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kadar tako določa ustava, ali če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine (prvi in drugi odstavek 15. člena Ustave Republike Slovenije). Način uresničevanja pravice do dostopa do informacije javnega značaja določa ZDIJZ. Ta v 5. členu določa, da so informacije javnega značaja prosto dostopne vsem fizičnim in pravnim osebam (načelo prostega dostopa). To pomeni, da ima vsakdo pravico zahtevati in pridobiti informacijo, ne da bi moral biti kakor koli povezan z vsebino dokumenta ali organom. Poleg tega

ZDIJZ v tretjem odstavku 17. členu izrecno določa, da prosilcu ni treba pravno utemeljiti zahteve ali izrecno označiti, da gre za zahtevo za dostop do informacije javnega značaja.

O obstoju izjeme iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (varstvo sodnega postopka)

23. V skladu z 8. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do informacije javnega značaja, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravdnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi.

24. Sodišče je najprej ugotavljalo ali so s tem povezane tožbene navedbe tožbena novota.

25. Prosilcu je tožnica z odločbo zavrnila dostop do informacij javnega značaja zaradi izjeme iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (o tem več v nadaljevanju), v tožbi zoper izpodbijano odločbo pa trdi, da je podana tudi izjema iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ter v zvezi s to izjemo navaja dodatna dejstva. Toženec se v odgovoru na tožbo sklicuje na prepoved tožbenih novot iz 52. člena ZUS-1. V skladu s tem členom lahko tožnica navaja nova dejstva in predlaga nove dokaze, a jih je mogoče dopustiti samo, če tožnica obrazloži, čemu jih ni navedla že v postopku izdaje upravnega akta in če te opustitve ni mogoče pripisati njeni krivdi. Sodišče v zvezi s tem opozarja, da iz 31. člena ZDIJZ izhaja, da se upravni spor sproži zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca. Zato so pomembna tista dejstva in dokazi v zvezi z obravnavanim materialnopravnim vprašanjem, ki bi jih bilo mogoče navesti v postopku do izdaje odločbe Informacijskega pooblaščenca in ne že v odločbi organa, ki je zavezanec za posredovanje zahtevane informacije.[1]

26. Iz tožbenih navedb, ki se nanašajo na izjemo iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ne izhaja, da bi se tožnica v upravnem postopku, ki je tekel pred tožencem, sklicevala na navedeno zakonsko izjemo za razkritje informacij, in če bi se, da je v ta namen podala dejanske navedbe, s katerimi je utemeljevala njen obstoj. V zvezi s tožbenimi trditvami, s katerimi utemeljuje navedeno izjemo, je tožnica v upravnem postopku z dopisom z dne 4. 4. 2023 le omenila, da je prosilec odvetnik, ki je zastopnik v postopku, ki se vodi zoper tožnico, in zahtevanih dokumentov v sodnem sporu ne more uporabiti. Ob tem ni navedla številke zadeve in ni opredelila sodišča, pred katerim naj bi tekel postopek. V upravnem postopku tožnica ni trdila, da je podatek o vrednosti opravljenih odvetniških storitev v posameznem sodnem postopku nastal zaradi teka sodnega postopka in da bi prosilec s seznanitvijo s temi podatki pridobil močnejši pogajalski položaj v sodnem postopku, v katerem je v vlogi pooblaščenca. Ta

1 Enako stališče je sprejelo Vrhovno sodišče Republike Slovenije v 12. točki obrazložitve sklepa v zadevi X Ips 336/2016 z dne 5. 4. 2017.

dejstva je tožnica navedla šele v upravnem sporu. V upravnem postopku tudi ni navedla dejstev in ni predlagala dokazov o tem, kako bi razkritje spornih podatkov škodovalo izvedbi sodnih postopkov.

27. Sodišče še ugotavlja, da tožnica v zvezi z navedenimi novimi dejstvi ni podala nobenih opravičljivih razlogov v tožbi ali pripravljalni vlogi, kljub opozorilu toženca na tožbene novote, temveč je le posplošeno trdila, da je zmotno stališče toženca v zvezi s tem, saj materialno pravo pozna sodišče po uradni dolžnosti. Pri presoji tožbenih trditev glede obravnavane izjeme namreč ne gre za vprašanje uporabe materialnega prava, pač pa za presojo novih dejstev, pod katera je nato moč subsumirati določeno pravno normo glede posamezne zakonske izjeme po ZDIJZ. Glede na opravilno številko sodne zadeve Okrožnega sodišča v Kranju s številko I P 165/2016[2] je jasno, da je tožnica že pred izdajo izpodbijane odločbe vedela, da je prosilec pooblaščenec v navedenem pravdnem postopku, kot tudi za vsa zatrjevana dejstva, s katerimi sedaj v upravnem sporu utemeljuje izjemo iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Vendar pa teh dejstev tožnica ni uveljavljala v pritožbenem postopku, to je v upravnem postopku pred tožencem, čeprav bi jih lahko. Ker je tako glede zatrjevane izjeme iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ podana prekluzija, sodišče ni presojalo teh tožničinih navedb in se posledično ni opredelilo do te izjeme. Iz tega razloga tudi ni bilo potrebe, da bi izvedlo dokaz z zaslišanjem tožničinega zakonitega zastopnika, saj je bil ta dokazni predlog podan za dokazovanje prepozno zatrjevanih dejstev.

O obstoju izjeme iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (varstvo osebnih podatkov)

28. Med strankama je sporno tudi ali obstoji izjema po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, v skladu s katero organ prosilcu zavrne dostop do informacije javnega značaja, če se zahteva nanaša na podatek, ki je osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

29. Po 86. členu Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. 4. 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju GDPR) lahko javni organ oziroma javno ali zasebno telo v skladu s pravom EU ali pravom države članice, ki velja za javni organ ali telo, razkrije osebne podatke iz uradnih dokumentov, s katerimi razpolaga zaradi opravljanja nalog v javnem interesu, da se uskladi dostop javnosti do uradnih dokumentov s pravico do varstva osebnih podatkov v skladu z GDPR. Postopek po ZDIJZ, ki ureja vsebino in postopek uveljavljanja pravice do dostopa do informacij javnega značaja, se lahko zaključi z razkritjem ali vpogledom v zahtevane informacije. Vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je

2 Drugi del številke označuje leto, v katerem je bilo opravljeno prvo procesno dejanje. To pomeni, da je bila tožba vložena leta 2016 v navedeni zadevi Okrožnega sodišča v Kranju.

vpogled ali razkritje s posredovanjem teh informacij, ki so lahko tudi osebni podatki, pa pomeni obdelavo osebnih podatkov (drugi odstavek 4. člena GDPR).

30. Za presojo dopustnosti razkritja takšnih podatkov je treba upoštevati splošne podlage za obdelavo osebnih podatkov iz 6. člena GDPR, v skladu s katerim je obdelava zakonita le in če je izpolnjen vsaj eden od pogojev, naštetih v tem členu GDPR. Tako je obdelava osebnih podatkov (torej tudi razkritje podatkov javnosti) zakonita med drugim, če je obdelava potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca (c točka prvega odstavka 6. člena GDPR) ali je obdelava potrebna pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu (e točka prvega odstavka 6. člena GDPR). Podlaga za obdelavo iz navedenih točk prvega odstavka 6. člena GDPR je določena v skladu s pravom EU ali pravom države članice, ki velja za upravljavca. V postopkih dostopa do informacij javnega značaja je zakonska podlaga za obdelavo osebnih podatkov podana v 6. členu ZDIJZ, ki omogoča, da se lahko, kljub obstoju takšne izjeme, dostop vseeno dovoli: (1) v primeru, ko je javni interes razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa, razen v primerih izrecno določenih v ZDIJZ (drugi odstavek 6. člena ZDIJZ); (2) kadar gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih določenih z ZDIJZ (prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ) ali (3) kadar so predmet zahteve okoljski podatki (t. j. podatki glede emisij v okolje, odpadkov, nevarnih snovi v obratu ali podatki iz varnostnega poročila in drugi podatki, za katere tako določa zakon, ki ureja varstvo okolja; druga alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ).

31. V obravnavani zadevi zahtevane specifikacije računov med drugim vsebujejo tudi kratek opis posamezne opravljene odvetniške storitve z navedbo imen in priimkov oziroma nazivov nasprotnih strank, pacientov, javnih uslužbencev, funkcionarjev, pravnih oseb in njenih zakonitih zastopnikov, navedbo posameznega sodišča in opravilno številko zadeve, pod katero jo vodi to sodišče. Sporno je predvsem, ali so opravilne številke sodnih zadev z navedbo sodišča, ki vodi zadevo, in s kratkim opisom opravljenih odvetniških storitev v specifikacijah računov brez navedb imen in priimkov ter drugih neposrednih identifikatorjev fizičnih oseb zaradi prikritja teh podatkov, osebni podatek v smislu Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-2) in GDPR.

32. ZVOP-2 v 5. členu, v katerem opredeljuje pomen izrazov, ne opredeli pojma osebni podatek, temveč v prvem odstavku 5. člena določa, da izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo enako kot izrazi iz 4. člena GDPR. V skladu s prvim odstavkom 4. člena GDPR „osebni podatki" pomenijo katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom; določljiv posameznik je tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko,

duševno, gospodarsko, kulturno ali družabno identiteto tega posameznika.

33. V sodbi C-582/14 Breyer je Sodišče Evropske unije (v nadaljevanju Sodišče EU) pojasnilo, da je informacija osebni podatek, če omogoča identifikacijo posameznika neposredno ali posredno, tudi s pomočjo dodatnih podatkov, ki so dostopni upravljavcu ali tretjim osebam, vendar le, če so takšna sredstva identifikacije razumna in ne le hipotetična. Sodišče EU je izrecno zavrnilo razlago, po kateri bi že vsaka teoretična možnost identifikacije zadostovala za opredelitev osebnega podatka.

34. Opravilna številka sama po sebi identificira sodni postopek, ne pa fizične osebe. Podatek se po svoji vsebini in namenu nanaša na opravljeno odvetniško storitev in porabo sredstev, ne pa na osebne okoliščine posameznika. V sodbi C-434/16 Nowak je Sodišče EU poudarilo, da se mora informacija na posameznika nanašati bodisi po svoji vsebini, namenu ali učinku. Ni vsaka informacija, ki je posredno povezana s posameznikom že osebni podatek, če se nanj ne nanaša na način, ki vpliva na njegov pravni ali dejanski položaj.

35. V obravnavani zadevi specifikacija računa ne vsebuje imena in priimka fizičnih oseb, niti drugih neposrednih identifikatorjev. Opravilna številka sodne zadeve predstavlja identifikator sodnega postopka, ne pa fizične osebe. Podatek se po svoji vsebini nanaša na opravljeno odvetniško storitev in porabo sredstev, po namenu pa služi finančnemu nadzoru nad porabo javnih sredstev, ne razkrivanju identitete strank v sodnih postopkih. Namen specifikacije računa je torej nadzor porabe javnih sredstev in ne razkrivanje identitete strank v sodnih postopkih.

36. Možnost identifikacije posameznika prek objav po 17.a členu Zakona o sodiščih je časovno omejena, nestalna in odvisna od naključja. Takšna povezava zahteva aktivno in namensko povezovanje več virov podatkov v ozkem časovnem oknu. Po presoji sodišča takšna možnost pomeni le abstraktno ali hipotetično identifikacijo, ki po merilih iz sodbe Breyer ne zadošča za opredelitev osebnega podatka. Možnost povezave opravilne številke s konkretnimi fizičnimi osebami tako obstaja le prek začasno objavljenih razpisov glavnih obravnav na podlagi 17.a člena Zakona o sodiščih, ki so objavljeni le za tekoči teden, nekaj dni pred oklicem in niso trajno ali sistematično dostopni. Takšna povezava je časovno omejena, odvisna od naključja in zahteva dodatno aktivno povezovanje več virov informacij.

37. Sodišče je ob tehtanju obeh sklopov argumentov izhajalo iz dejstva, da GDPR ne varuje pred vsako teoretično možnostjo identifikacije, temveč zahteva presojo, ali je posameznik določljiv z razumnimi sredstvi v konkretnih okoliščinah in v času razkritja. Čeprav opravilna številka sodne zadeve v določenih okoliščinah lahko predstavlja osebni podatek, zlasti kadar je povezana z dodatnimi podatki, ki omogočajo neposredno ali stabilno identifikacijo strank postopka, v obravnavanem primeru takšna stopnja določljivosti ni izkazana. Možnost

identifikacije temelji izključno na začasnih in nestalnih objavah, ki niso trajno dostopne in niso namenjene sistematičnemu povezovanju z drugimi dokumenti.

38. Na tej podlagi sodišče zaključuje, da navedba opravilne številke sodne zadeve skupaj s kratkim opisom opravljenih odvetniških storitev v konkretnem primeru ne predstavlja osebnega podatka po prvem odstavku 4. člena GDPR. Zato ne gre za zakonsko izjemo od prostega dostopa do informacij javnega značaja po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in je treba zahtevanemu dokumentu omogočiti dostop. Specifikacija računa ne vsebuje imen, priimkov ali drugih neposrednih osebnih identifikatorjev. Njena primarna funkcija je finančno-računovodski nadzor nad storitvami, ne pa razkrivanje identitete udeležencev postopka. Možnost, da bi posameznik bil identificiran prek spletne strani, pa je kot že povedano časovno omejena, nestabilna in zahteva kombinacijo več virov ter aktivno iskanje. Po presoji Sodišča EU takšna hipotetična možnost identifikacije ne zadošča za opredelitev informacije kot osebnega podatka (Breyer, Nowak).

39. Sodišče še pojasnjuje, da je tožnica le posplošeno nasprotovala razkritju podatkov o nasprotnih strankah, če te niso fizične osebe, pri tem pa ni navedla, zakaj bi bilo treba po njenem mnenju prikriti podatke o direktorju organa, javnih uslužbencih, nazive odvetniških družb in odvetnikov, zakonitih zastopnikih pravnih oseb, ki so navedene v zahtevanih specifikacijah računov, vrednosti spora, opredelitve predmeta spora in opise dejanj, ki jih je odvetnica opravila za tožnico. Sodišče zato ni presojalo zakonitosti ugotovitev toženca v zvezi s tem, saj sodišče dejansko stanje preizkusi le v okviru tožbenih navedb. V skladu s prvim odstavkom 40. člena ZUS-1 sodišče namreč presoja upravni akt v mejah tožbenega predloga, ni pa vezano na tožbene razloge. Po stališču Vrhovnega sodišča Republike Slovenije iz 6. točke obrazložitve zadeve I Up 295/2016 z dne 7. 12. 2016 tožbeni predlog opredeljujejo tudi tožbene navedbe o tem, kateri vsebinski del izpodbijanega akta je sporen, torej o čem naj sodišče presoja. Posplošene tožbene navedbe brez navajanja konkretnih dejanskih okoliščin, zaradi katerih naj bi bile zmotne toženčeve ugotovitve, pa ne omogočajo konkretne presoje teh ugotovitev.

40. Toženec je svojo odločitev ustrezno in zadostno obrazložil, sodišče jo je lahko preizkusilo. Presodilo je, da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita, zato je tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 zavrnilo kot neutemeljeno.

O stroških postopka

41. Tožnica zahteva, da ji toženec povrne stroške tega postopka, toženec pa stroškov ne priglaša. Sodišče je tožbo zavrnilo, zato je na podlagi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1 odločilo, da tožnica trpi svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 22. junij 2026

Višja sodnica:
mag. Nadja Marolt